

کارشناس جمهوری آذربایجان: نیروهای ویژه ایران برای جنگ قره باغ آمدند و در جنگ در مقابل ارمنه شرکت کردند

زرتشت علیزاده، کارشناسی سیاسی علت وجود بی اعتمادی میان ایران و جمهوری آذربایجان را تداوم سیاست های ضدایرانی ابوالفضل ائلچی بیگ، رییس جمهوری پیشین جمهوری آذربایجان در سیاست کنونی باکو در قبال ایران دانست.

آران نیوز - زرتشت علیزاده در گفتگو با پایگاه اینترنتی «خورال» گفت: «بخش هایی از سیاست دوره ائلچی بیگ در قبال ایران در دوره کنونی نیز ادامه دارد. ما خیلی از چیزهایی را که ایران می خواهد، نمی دهیم. ایران در برخی مسایل حق دارد. ایران دستکم از طرف خود، هر گونه کمکی را به برادر شیعه و مسلمان خود، (جمهوری) آذربایجان داده است. پس از استقلال (جمهوری) آذربایجان، جنگ با ارمنستان در قره باغ آغاز شد. ایران مجاهدان افغانستانی را سازمان دهی کرد و برای جنگ به (جمهوری) آذربایجان آورد. ایران داوطلبان خود را هم به (جمهوری) آذربایجان فرستاد. ایران به (جمهوری) آذربایجان سلاح داد. من خودم داوطلبان ایرانی را که در قره باغ جنگیده اند، دیده ام. در مقابل آن، ائلچی بیگ چه کار کرد؟ ائلچی بیگ می گفت: «ما ایران را ویران خواهیم کرد. در تبریز تجمع می کنیم و از آنجا به خان کندی (مرکز قره باغ) خواهیم رفت.» پس از آن، ایران هم آن طرف چماق را برگرداند و شروع کرد به حمایت از حیدر علی اف. ایران در به حاکمیت رسیدن حیدر علی اف نقش مثبت داشت و حمایت کرد. حتی در زمانی که حیدر علی اف به قدرت رسید، 12 ژنرال ایرانی آمدند و در باکو مستقر شدند. نیروهای ویژه ایران برای جنگ قره باغ آمدند و در جنگ در مقابل ارمنه شرکت کردند. از جمله، در بازپس گیری «هورادیز»، ایران نقش بزرگی داشت.»

زرتشت علیزاده افزوده است: «پس از آنکه نیروهای ایران به رییس جمهوری آذربایجان اعلام کردند راه ها تا مرز باز است، شما به ما اجازه بدهید که تا مرز ارمنستان پیش برویم، رییس جمهوری آذربایجان اجازه نداد و گفت بازگردید. آنها هم بازگشتند و خداحافظی کردند و (به ایران) رفتند. بعد از آن گفتند که ما فهمیدیم که در اینجا (جمهوری) آذربایجان (یک بازی جریان دارد و ما نمی خواهیم در این بازی قربانی باشیم. به همین علت، ایران می گوید که ما هم با ارمنستان و هم با جمهوری آذربایجان مناسبات خوب داریم. «این کارشناس سیاسی افزود: «ایران 60 هزار نفر از آوارگان جمهوری آذربایجان را به مدت پنج تا شش سال نگهداری کرد. ماشین های ایران می آمدند و اردوگاه های چادری و برنج و روغن و شکر و سایر مایحتاج را می آوردند. برغم این، مطبوعات (جمهوری) آذربایجان بطور مستمر به ایران فحش می دادند. فکر می کنید که این ها را حاکمان جمهوری آذربایجان نمی دانستند؟ می دانستند، اما همین وضعیت را می خواستند. زیرا، اولاً از تاثیر ایدئولوژیک مذهب شیعه و ایران هراس داشتند. ثانیاً هم، از تاثیر سیاسی ایران می ترسیدند. ثالثاً هم، از آن می ترسیدند که غرب (بخاطر رابطه با ایران) به آنها کج نگاه کند. هدف اصلی حاکمیت ما، خوشایند بودن برای غرب بود. به همین علت، وقتی ایران پیشنهاد کرد که فقط با هزینه 300 میلیون دلار خط لوله نفتی احداث کنیم و نفت را به پالایشگاه های تبریز و اصفهان بدهیم، آمریکا اجازه نداد. حاکمیت جمهوری آذربایجان نیز 4 میلیارد دلار هزینه کرد و خط لوله باکو تفلیس جیحان را احداث کرد که آن را نیز هر از گاهی در ترکیه منفجر می کنند.»

زرتشت علیزاده همچنین مطرح کردن شعار «آذربایجان بزرگ» را خیال پردازانه، طنزآمیز و از عوامل اخلال در روابط باکو و تهران دانست و گفت: «به نظرم کسانی که به دنبال این شعار هستند، باید آن را در مناسبات دوستانه و برادرانه با جمهوری اسلامی ایران دنبال کنند. مرزها میان دو کشور باز باشد و روایت لغو شود. آن قدر به همدیگر نزدیک باشیم که ذره ای شک و شبهه در میان نباشد. طوری که مثلاً من در اینجا خودرویی خود را روشن کنم و به راحتی از آستارا عبور کنم و به عروسی نوه پسرعمه ام در تبریز بروم. این می شود آذربایجان یکپارچه.»